

בש"פ 5790/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5790/14

לפני:

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996
בשילוב סעיפים 10(יב) ו-10(יג) לחוק הנוגע (שפיטה,
ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה:

ט"ו באלוול התשע"ד (10.9.2014)

בשם המבקש:

עו"ד קרן רוט

בשם המשיב:

עו"ד קטי צוותקוב

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996, וסעיף

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

10יג לחוק הנוגע (שפיטה, ענישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971, להערכת מעצר המשיב בארכבים וחמשה ימים החל מיום 19.9.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 14276-03-14 בבית המשפט לנוגע לראשונה לציוון.

נגד המשיב הוגש כתב אישום מתוכנן המיחס לו ביצוע עבירה של נסיוں שוד בצוותא לפי סעיף 403 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי המתואר בכתב האישום, המשיב וחבריו עלו על מוניות וניסו לשודד את נהגה, כאשר אחד מחברי המשיב חונק את נהג המונית ואילו המשיב וחבר אחר דורשים מן הנהג את כספו ואת הטלפון הנייד שהחזיק ברשותו. לאחר שנגה המונית החלה לנסוג בפראות ולצעק לעזרה יצאתה החבורה מן המונית ונמלטה מן המקום.

2. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המבוקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. לאחר מספר דינומים וקבלת תסקير, ועל רקע סיורבו של המשיב לשחרר לחופפת מעצר בהוסטל "בית מעלות", קיבל בית המשפט לנוגע את הבקשת והורה על מעצרו של המשיב. לאחר מכן חזר בו המשיב מסירבו לחופפת המעצר בהוסטל, ונוכח הסכמת המבוקשת קיבל בית המשפט לנוגע את בקשתו לעזון חוזר, והורה על שחררו לחופפה זו. למרבה הצער, המשיב הפר את תנאי השחרור וברח מנויו בהוסטל לאזור מגורי הוריו. בעקבות זאת ובהתאם לקביעות התסקירות שהוגשה לאחר מכן, הורה בית המשפט לנוגע על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

אשר להליך העיקרי. המענה לכתב האישום ניתן רק ביום 26.6.2014, למעלה שלושה וחצי חודשים ממועד הגשת כתב האישום, בעקבות דוחות שונים של מועד הדיון שניתנו לבקשת סגנורו של המשיב וקצינת המבחן לנוגע. כן נקבע כי יתקיים דיון נוסף ביום 6.7.2014 לפני מותב אחר, בו יקבע מועד לשמעית ראיות. המועד שנקבע לשמעית פרשת התביעה, פרשת ההגנה ולסיכון הוא 7.12.2014, נוכח יומנו העמוס של בית המשפט לנוגע.

3. בבקשת שלפני טעונה המבוקשת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה, הנלמדת מן המעשים המיחסים לו ונסיבות ביצועם. עוד מוסיפה המבוקשת כי המשיב שהוא בהוסטל בעת ביצוע העבירות ואף הפר את תנאי חלופת המעצר אליה שוחרר, ומכך אין אפשרות של חלופת המעצר לאין את מסוכנותו. לבסוף טעונה המבוקשת כי כנגד המשיב תלויים ועומדים חמישה כתבי אישום נוספים, בין היתר בגין עבירות אלימות ורכוש. מנגד, סגנורו של המשיב טעונה כי לא ניתן להשלים עם החזקתו של המשיב במעצר תקופה כה ארוכה כאשר הדיון בעניינו נקבע רק לעוד מספר חודשים, ובפרט כאשר מדובר בתיק פשוט וכי אשר מדובר בקטין. כן נטען כי המשיב חווה משבר שהוביל לבריחותו מחלופת המעצר, אולם כתם המשבר והמשיב לא יברח יותר.

4. בבואו של בית המשפט לבחון בקשה להערכת מעצרו של נאשם שמשפטו מתנהל מעבר לתקופה הקבועה בחוק – תשעה חודשים לבגיר ושישה חודשים לקטין – עליו לשקל שני שיקולים. הראשון, המסוכנות הנובעת, לכואורה, מן הנאשם. השני, קצב התקדמות המשפט. השיקול הראשון עניינו האינטרס הציבורי, בעוד שהשיקול השני עניינו האינטרס של הנאשם כי משפטו יסתתיים בהקדם. ביתר שאת נכונים הדברים בעת שהנאשם מצוי במעצר, ואפילו יותר מכך כאשר העצור הוא קטין. באשר למסוכנות הנובעת לכואורה מן המשיב, חומרת העבירות בהן הוא מואשם ויצרת חזקת מסוכנות סטטוטורית. אף מנסיבות המקירה, כפי שהן מתוארות בכתב האישום, עולה מסוכנותו לכואורה של המשיב: המשיב היה שותף מרכזי בשוד שביצע בצוותא עם חבריו, שבמהלכו חנק אחד מבני החבורה את נהג המונית מאחור באמצעות אמת ידו, תוך שהוא מצמיד את ראשו למושב. כל זאת במהלך הימלטוותו מנויו בהוסTEL בו שהה, ושממנו

אף נמלט לאחר שוחרר אליו לחולופת מעצר.

קצב התקדמות המשפט מעלה תמונה מורכבת יותר. המשיב ענה לכתב האישום כבר ביום 26.6.2014, אולם המועד הקרוב ביותר אשר נמצא לדין ההוכחות הוא יום 7.12.2014, כל זאת בעוד המשפט מצוי במעצר ובטרם הוכחה אשמו. ולא נאשם "בגיר" בפנינו אלא נאשם קטן. לגבי הנאשם כזה קבע המשפט כי הארכת מעצרו, אם משפטו לא מסתיים, כפופה לביקורת שיפוטית של שופט בית המשפט העליון כחלוף שישה חודשים, ותקופת ההארכה מוגבלת לארבעים וחמשה ימים. זאת בניגוד לבגיר, אשר על בית המשפט העליון להאריך את מעצרו לאחר תשעה חודשים, ותקופת ההארכה מוגבלת לתשעים ימים. בכר הביע המשפט כי פיקוח על משפטו בו הנאשם נמצא במעצר מעבר לתקופה מסוימת נתון רק לבית משפט זה. פיקוח זה מחייב שיקול דעת.

בעניינינו, כאמור, ניתן המענה לכתב האישום כחלוף שלושה וחצי חודשים מעת הגשת כתב האישום, בהם ניתן הנאשם במעצר, והדין להוכחות נקבע כחמשה וחצי חודשים לאחר מכן. כתוצאה לכך כי כבר עתה בית משפט ידרש לשתי הארכות נוספות מבלי שתשתנה תמונה קצב המשפט. מנוקדת מבטו של בית משפט זה, אין להשלים עם מצב זה.

איןני מתעלם לכך כי יומננו של בתים המשפט עומס לעייפה, וההנחה היא שכך המצב ביחס לבית המשפט לנוער. דא-עקה, בכר לא סgi. יתכן כי הבעיה אינה ניצבת אך לפתחו של בית המשפט המסורים, אלא שמדובר בבעיה מערכתית ורחבה יותר. אך גם כן, אין זה אומר כי שיקול קצב המשפט חייב לסתמך ממנה. מתקיים של נשיא בית המשפט לתת דעתו על העניין, ובוטחני שזה המצב. יתכן שהפתרון מצוי בשמיית תיק זה על חשבון תיקים אחרים בהם הנאשם אינו במעצר, ויתכן שיש מקום לשקל העברתו של תיק זה למוטב אחר. הדברים מודגשתים מבחינה מנהלית כיתיק מתנהל בבית משפט לנוער, ולא בבית המשפט המחוזי כבית משפט לנוער. חוק המעיצרים אינו עורק הבדיקה מעין זו, אך הנסיך מלמד כי הנטול המוטל על הערכמה המבררת בעניין נאים במעצר, כבד יותר כאשר מדובר בבית משפט המחוזי, ביחס לቤת משפט השלום או בית המשפט לנוער. מطبع הדברים, התיקים בבית המשפט המחוזי עשויים להיות מורכבים יותר. כתבי האישום כוללים, לעיתים, רשות עדים ארוכה יותר, וחומרת העבירה וחזקת המסוכנות מעולות את האפשרות כי הנאשם יוחזק במעצר. תיק זה מגדים את האמור בכר שנקבע לסיום שמיעת פרשת עדי הבדיקה, ההגנה וסיכום במועד אחד.

לנוכח האמור, גם אם אין מקום להורות על שחרור הנאשם במסגרת בקשה זו, יש מקום להתייחס לקצב שמיעת הראיות. אכן, שמיעת משפט אחד באה על חשבון שמיעת משפט אחר. ברוי כי אין זה מתקיים של בית משפט זה לנحال את יומנו של בית המשפט קמא. אמנם, במקרים חריגים – ונ寧ינו נמנה ביניהם – יש מקום ליתן הוראה מתאימה. להשלמת העניין יצוין כי בא-כוח המבוקשת הדיע בדין כי הנסיבות תערוך מאמצים להקדים את מועד הדיון ותגשים בקשה להקדמת הדיון בהתאם. מן הצד الآخر, העבירה מגלה מסוכנות, והנסיך למצוול חלופה מתאימה שתסייע את מטרת המעצר לא צלח גם בשל כך שהמשיב הפר את תנאי השחרור.

5. סוף דבר,இzion השיקולים הרלבנטיים מוביל לתוכנית הבאה. דין הבקשה להתקבל. מצופה מבית המשפט כי קבע מועד להוכחות במהלך חודש אוקטובר ומועד נוסף סמוך, במידת הצורך, כדי לסיים את שמיעת עדי הצדדים

והסיכוןים.

מעצרו של המשיב מואר בזאת בשלושים ושלושה ימים, החל מיום 19.9.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 14276-03-14 בבית המשפט לנעור בראשון לציון, לפי המוקדם (זאת בהמשך להחלטתי להאריך את מעצרו של המשיב בהסכמה מיום 7.9.2014, לתקופה של 12 ימים).

ניתנה היום, ט"ז באלו התשע"ד (11.9.2014).

שפט
